

paa det samme Standpunkt, som da jeg saa dem, jeg troer i 1861, og ere naturligtvis aldeles ubrugelige i den Tilstand; thi sætter man Kanoner ind i dem, ville disse være aldeles blottede, efter som der hverken er Muur, Tern eller noget Andet til at dække dem.

Det forekommer mig, at her er det samme Tilfælde omtrent — hvis Forterne virkelig ere aftagne saa meget i Styrke —, som dengang Skydevaabnene bleve opfundne. Dengang søgte man længe at gjøre sit Pantser saa stærkt, man kunde, og de harnissklæbte Ribdere troede, at de ved at isøre sig tykkere og tykkere Pantser, kunde modstaae deres Skæbne; men det viste sig umuligt, og Enden er bleven, at man har kastet alt Pantser af og kun indretter sig paa at kunne sende sine Kugler virksomt mod Tjenden. Ere Forterne altsaa blevne saa svækkede, som det ærede Medlem meente, saa er det aldeles nødvendigt at staffe dem Kanoner, hvormed man kan sende meget godt virkende Skud mod Tjenden. Dernæst maa det erindres, at de Pantserstibe, der komme imod os, ville kun være indrettede paa at modstaae Forternes Ild, forsaavidt de specielt ere byggede til det Stykke Arbejde; men de fleste Skibe, som sendes i Søen, ere ikke beregnede derpaa, men derimod paa at sægte med andre Skibe. Naar to Skibe sægte med hinanden, maae de paa Grund af den bevægelige Standplads, Skyfset ombord har, altid gaae nær ind paa hinanden, idet deres Skudsikkerhed ikke er saa stor, at de have Haab om at kunne træffe paa lang Afstand; deraf følger, at de sende deres Kugler temmelig horizontalt ud, tæt over Vandfladen. Disse Kugler kunne derfor kun træffe de fjendtlige Skibe paa Siden, og man har derfor rettet alle sine Bestræbelser paa at pantsre Skibssiderne. Forholdene blive imidlertid heelt anderledes, naar Skibe gaae mod et Fort. Fortet kan nemlig træffe sin Tjende fra oven paa Dækket, som i Reglen ikke er pantsret eller dog ikke svært pantsret, og som derfor i Reglen ikke vil kunne modstaae dets Ild. Altsaa, der er ganske sikkert ikke Noget i Veien for, at der imod Forterne kan sendes et Skib, som er beregnet paa at modstaae dem, og derfor er meget stærkt pantsret paa Dækket; men de Skibe, der i Reglen sendes imod

dem, ville ikke være det, og derfor ere Forterne, som ere beregnede paa at styde med stor Sikkerhed paa lange Distancer og paa at kunne sende meget store Ildmasser mod ethvert Skib, der viser sig, altid stillede meget gunstigt under en Fægtning med Skibe. Jeg skal endnu kun til Slutning bringe i Erindring, at vore Søforter jo forsaavidt kun ere halvt fuldsorte, som der kun er forbrugt Lidt over det Halve af den Sum, som oprindeligt bevilgedes til deres Anlæg. Forsaavidt altsaa Nogen skulde mene, at de ikke i deres nuværende Tilstand kunne løse den Opgave, der var tiltænkt dem, dengang man besluttede deres Anlæg, maa man huske, at man dog aldrig i Verden fordrer af nogen Ting, at den skal kunne gjøre sin fulde Nytte, naar den kun er halv færdig.

Berg: Hver Gang der fremkommer en Lov — hvad enten den kaldes extraordinair eller ordinair — om Bevilling til Krigsministeriet, hører man gjerne fra de ærede Medlemmer, som befindes sig i den efter deres egen Mening lykkelige Stilling at have stemt imod Hærloven ifjor, Udtalelser om, at en saadan Lov er en nødvendig Følge af Hærlovens Vedtagelse. Saadanne Udtalelser kunne være Udtryk for Stemninger udenfor Salen, eller ogsaa kunne de forplante sig ud og maaskee vilde Folk i Opfattelsen af dette Spørgsmaal. De Betragtninger, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgtreds (Tuzen) i saa Henseende gjorde, finder jeg i det Hele taget rigtige, og jeg skal kun tillade mig at supplere dem noget. Hvad var egentlig Forskjellen mellem os, der troede at styde vort Fædreland at stemme for Hærloven ifjor, og de ærede Medlemmer, som troede at styde deres Fædreland ikke at stemme for den? Var det den, at den ene Part ikke, naar Krig kom paa, vilde stille det meest mulige Mandskab mod Tjenden for at værges vort Fædreland? Nei, det troer jeg ikke, det var; men Forskjellen beroede paa Opfattelsen af, efter hvilket System vi bedst kunde stille en efter vore Forhold afpasset Hær mod Tjenden. De ærede Medlemmer, som stemte mod Hærloven, vilde have et ofte kun ved Stilling fremstillet forhold.